

Jerzy Lipski

Izba gdańska

Palestra 26/4-5(292-293), 96-97

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

świadczyły nieraz wybory do Bratniej Pomocy, w której władzę uzyskiwali nieraz tak zwani endecy. Swoboda organizacji i wypowiedzi swoich myśli i słowa stwarzała na uczelni odpowiednią atmosferę, w której rozdziły się późniejsze talenty przywódcze i naukowe, dające o sobie znać w okresie Polski Ludowej w osobach wybitnych polityków, obrońców czy profesorów prawników (np. prof. prof. Staroścjak, Andrejew, Kurowski, Wiszniewski, Stomma, Leonieni i wielu innych). Ten pogląd i koncepcję Romana Dmowskiego oparcia sojuszu Polski z Rosją zachował adw. Ellert do końca, czemu zresztą dał wyraz w dniu 24.X.1978 r. na spotkaniu z delegacją prawników radzieckich z Grodna. W odpowiedzi na wystąpienie przedstawiciela adwokatury radzieckiej adw. Chwiesieniego, dziekana Rady Adwokackiej w Grodnie, który zacytował wiersz Aleksandra Błoka pt. „Dwunastu” — adwokat Ellert nawiązał do poematu „Scytowie”, w którym autor (przedstawiciel „symbolizmu rosyjskiego”) zawarł swój uczuciowy stosunek do Narodu Polskiego, pozostającego wówczas jeszcze pod zaborem carskim.

Adwokat Ellert był — jak już zaznaczono wyżej — znawcą i wielbicielem pięknej literatury rosyjskiej, a

zwłaszcza uwielbiał Teodora Dostojewskiego. W swoich wystąpieniach nieraz nawiązywał w sprawach o zabójstwa do myśli zawartych w klasycznym dziele literatury rosyjskiej „Zbrodnia i kara” tego wielkiego pisarza. W dziele tym autor rozciąga przed czytelnikiem wszystkie stopnie upadku swego bohatera i wtajemnicza w jego duchowe katusze, każe czytelnikowi z nim razem cierpieć i boleć, a kończy wreszcie — w imię miłości i wiary — pojednaniem przestępcy ze społeczeństwem, które — poprzez zbrodnię i upadek — widzi nieszczęścia i niedolę ludzką. Adw. Ellert umiał wykorzystywać swoje wszechstronne wiadomości prawnicze i literackie w mowach obrończych przed sądami, zyskując przez to uznanie wśród sędziów i słuchaczy na sali.

Na sylwetce adw. K. Ellerta widać najlepiej, jak wielkie znaczenie w pracy w tym zawodzie ma znajomość nie tylko przepisów prawnych, lecz także wiedza ogólna i znajomość przede wszystkim literatury pięknej.

Wśród kolegów adwokatów adw. Ellert pozostał wzorem godnym do naśladowania przez młodych kolegów. Cześć Jego pamięci.

adw. Kazimierz Surowiński

Izba gdańska

Informacja ze spotkania w dniu 17.X.1981 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Gdańsku. W dniu 17.X.1981 r. zostało zorganizowane z udziałem Koła Starych Gdynian spotkanie środowiskowe w lokalu Rady Adwokackiej w Gdańsku. Prelekcję pt. „Ustrój Gdyni w latach 1918—1939” wygłosił członek Zespołu Adwokackiego Nr 6 w Gdańsku adw. dr Mieczysław Tyrcha. Problem ten przedstawił adw. M. Tyrcha na podstawie pracy doktorskiej pt. „Ustrój Gdyni w latach 1918—1939”, obronionej w lis-

topadzie 1980 r. na Uniwersytecie Warszawskim — Wydział Prawa i Administracji — Instytut Historii Prawa. Promotorem pracy był prof. dr Bogusław Leśnodorski.

Praca doktorska adw. M. Tyrchy ma charakter nowatorski, gdyż wyczerpująco omawia problemy związane z funkcjonowaniem w okresie międzywojennym miasta Gdyni, której nadano obok Warszawy specjalny charakter miejskich form prawnoustrojowych. Adw. M. Tyrcha, przy pełnej sali, przedstawił zebranym ogólny za-

rys dziejów Gdyni II Rzeczypospolitej, nie pomijając również dużego wkładu pracy adwokatów gdyńskich w rozwój miasta.

W spotkaniu wzięło udział także wielu członków Koła Starych Gdynian, żywych świadków historii tego miasta, a nadto sędziowie, prokuratorzy i radcowie prawni. Ożywiony przebieg dyskusji zaproszonych gości świadczył o aktualnym zapotrzebowaniu społecz-

nym na tematy związane z Gdynią tamtych lat.

Dziekan Rady Adwokackiej adw. S. Gołata w serdecznych słowach podziękował wszystkim zebrany za aktywny udział w spotkaniu, wyrażając zarazem przekonanie, że tego rodzaju spotkania przyczynią się do lepszego poznania historii Polski.

adw. Jerzy Lipski

Izba Iubelska

1. Świadczenia na cele publiczne. Uchwałą Rady Adwokackiej w Lublinie z dnia 20 lipca 1981 roku została przekazana na konto budowy pomnika działacza ludowego i premiera rządu w okresie II Rzeczypospolitej Wincentego Witosa kwota 5000 zł, a uchwałą Rady z dnia 24 sierpnia 1981 roku — na rzecz budowy pomnika Powstańców Warszawy kwota 30 000 zł.

2. Opiniowanie projektów zmian w kodyfikacjach karnych. Z inicjatywy Rady Adwokackiej w Lublinie została powołana w dniu 28 września 1981 r. Komisja, której zadaniem było opracowanie uwag, opinii i propozycji do projektu zmian kodeksu karnego, kodeksu postępowania karnego, kodeksu karnego wykonawczego, a także ustawy o obsłudze prawnej i samorządzie radców prawnych. Komisji przewodniczył wicedziekan adw. Józef Blacha, a w jej skład wchodził adwokaci: Ireneusz Bieniaszkiewicz, Mieczysław Czekał, Mieczysław Jurkiewicz, Ferdynand Rymarz, Michał Wójcik i Krzysztof Zawadzki.

W toku kilku posiedzeń Komisja opracowała szereg uwag do projektów tych aktów prawnych i przekazała je do Naczelnej Rady Adwokackiej oraz Departamentu Prawnego Ministerstwa Sprawiedliwości.

3. Wybory Zarządu Okręgu Stowarzyszenia Adwokatów i Aplik. Adw. Z inicjatywy przedstawicieli Tymczasowego Zarządu Ok-

regu Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich w Lublinie: adw. adw. Edwarda Młynarskiego, Jerzego Muchorowskiego i Edwarda Piwińskiego odbyło się w dniu 17 października 1981 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Lublinie zebranie wyborcze Zarządu Okręgu.

Prowadzący obrady adw. Edward Młynarski poinformował zebranych o fakcie zarejestrowania Okręgu Stowarzyszenia w Wydziale Spraw Społeczno-Administracyjnych Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie oraz powitał zaproszonego gościa, członka Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” w Lublinie mgra Włodzimierza Blajerskiego, będącego zarazem delegatem na Krajowy Zjazd i współprzewodniczącym Zespołu IX do spraw praw obywatelskich i praworządności.

Zabierając głos Włodzimierz Blajerski przedstawił w interesującej formie przebieg Krajowego Zjazdu, omówił ważniejsze uchwały, zwłaszcza dotyczące problemów praworządności, i odpowiedział na liczne pytania adwokatów. Wyraził pogląd, że praworządność w naszym państwie to nie tylko kwestia zmian kadrowych w resorcie wymiaru sprawiedliwości i w aparacie ścigania, ale także potrzeba zmian strukturalnych w systemie prawa, poczynając od Konstytucji, która powinna zapewnić faktyczną równość wszystkich wobec prawa, a kończąc na kodyfikacjach i innych aktach prawnych.